

RAZMIŠLJANJE O ALKOHOLU

Ob misli na alkohol se lahko spomnimo na praznovanje rojstva, poroke, nekega dosežka, lahko pa se spomnimo na trpljenje in žalost, ki ga je povzročil. Najprej sem na internetu pogledal, kaj piše o njem oziroma kako učinkuje in izvedel, da je to psihoaktivna droga, ki spremeni zaznavanje in doživljanje ter lahko povzroči, da poseganje po njem preide v navado ali z drugo besedo vodi v odvisnost.

Na začetku se je treba vprašati, kdaj pride do problemov zaradi alkohola. Moje mnenje je, da problem nastane, ko se zaradi njega neka oseba slabo počuti ali trpi. Veliko ljudi se potem zamisli in reče: pa saj če grem na prijateljevo zabavo, zaradi tega res nihče ne trpi. No, to ni čisto tako, ker se tudi ob tem, ko greš na zabavo, nekdo lahko slabo počuti. Skoraj zagotovo bo to mama, ki jo bo skrbelo, kako boš prišel domov, da ne boš vozil pijan ali da bi te druga vinjena oseba peljala domov. Punco zagotovo skrbi, da ne boš preveč spil in se zaradi tega poškodoval, skrbi jo pa tudi, da ti ne bi kakšna druga punca postala všeč in bi čisto pozabil nanjo.

Slaba volja lahko nastane tudi zaradi kakšnega družinskega člana, ki redno pije, saj je zagotovo zaradi tega zaprt vase, nima veliko denarja, trpi njegova družina, uničuje svoje telo, uničuje odnose s prijatelji in sorodniki. Tukaj se pojavi vprašanje, kaj lahko storim, da bi moj prijatelj, sorodnik, starš ali brat in sestra nehali piti. Vsi imamo v družini kakšno osebo, ki »bremza« ljudi pri alkoholu. Velikokrat so te osebe mame in slišijo se besede: »Daj po pameti danes ...«, »... da ne bo spet tako, kot zadnjič ...«, »... če še enkrat prideš tak domov, napokamo stvari in gremo ...«, »... če misliš biti tak do mene, se jaz tega ne grem!« Veliko, preveč ljudi je že slišalo te besede in nič niso zalegle, dokler ni mati imela dovolj, se sprla na primer z očetom ali celo odšla od njega s tabo, brati in sestrami. Takrat se oseba zamisli, kako bo to popravil, in se vpraša po svojih dejanjih. Če ji je mar, bo zagotovo nekaj časa manj pila. Stvari se bodo nato umirile, spor bo pozabljen, dokler ne bo ta oseba spet segla po kozarcu. In slej ko prej bo oseba, ki trpi, nehala dajati druge priložnosti.

Osebam, ki prekomerno popivajo, se tudi ponudi sodelovanje v društvu anonimnih alkoholikov, kjer se lahko pozdravijo in ne potrebujejo več alkohola v svojem življenju. Po lokalih sem tudi videl letake, ki opozarjajo, naj ljudje ne vozijo pijani, kar tudi da komu v premislek, koliko bo spil. Velikokrat pomaga tudi, da se z osebo pogovorimo, saj mu bo tako lažje in zaradi pogovorov ne bo več potreboval pijače.

Veliko ljudi je takih, ki pijejo zaradi stisk, ker se ne pogovorijo o svojih problemih in iščejo udobje ter varnost ravno v alkoholu. Osebe, ki so pod vplivom alkohola, se tudi hitreje zlomijo ali z drugo besedo pokažejo emocije, lahko se tudi zaradi tega počutijo ranljive in so zato agresivni. Med razmišljanjem se mi je utrnula ideja, da bi na pivo ali vino namesto kozorogov in logotipov dali, kot na cigaretih, slike bolnih otrok, uničenih organov in dejstev o alkoholizmu. Na alkoholnih pijačah bi tako lahko bila slika otroka, ki se joka, lahko partnerja ali partnerice, slika hude prometne nesreče, dejstva, kolikšen delež ljudi prekomerno popiva, koliko oseb trpi na račun alkohola, koliko prometnih nesreč je povzročenih zaradi alkohola in koliko ljudi zaradi njega letno umre. S tem bi po mojem mnenju več ljudi premislilo o posledicah popivanja in svojih ravnanj.

Zaradi razhoda očeta in matere je moja velika želja, da vsak, ki popiva, vsaj dvakrat premislil, če je res pametno, da gre pit in ali je njegovo trenutno zadovoljstvo več vredno od trpljenja oseb okoli njega.

Izpoved otroka, katerega starši so se razšli

Ko sta se moja starša razšla, sem bil star dve leti. Z mamo sva odšla od očeta, ker je oče raje po službi popival, kot pa da bi bil z nama oziroma pomagal moji mami pri moji vzgoji. Oče je zelo delaven in dela od šestih zjutraj pa do štirih, petih popoldne. Mami ni bil problem, da toliko dela, ni pa ji bilo všeč, da je po službi šel popivat in prihajal domov ponoči. Mama ga je pogrešala in si želela, da bi bil doma z nama in še posebej z mano, saj je moj oče. Mami je bila mlada in je to dolgo časa prenašala, dokler ni imela dovolj. Tako in tako je bila sama cele dneve in je bilo vseeno, če živi z očetom ali pa sama z mano. Oče je poskušal popraviti stvari, da bi se z mamo vrnila domov. Za nekaj časa se je poboljšal, potem spet poslabšal. Mami je čez čas imela dovolj in se je dokončno odselila.

Mama me je težko vzgajala, saj je poleg službe delala višjo šolo in imela vlogo očeta ter mame. Zdaj, ko sem starejši, se mi oče več posveča, saj mu lahko pomagam pri delu in naju zanimajo iste stvari. A nisva tako povezana, ker ga ne sprejemam ravno kot očeta, temveč sprejemam kot očeta maminega partnerja. Mami ima s partnerjem še dva otroka in skupaj smo srečna družina, v kateri oče po službi pride domov, preživlja čas z nami in ima vlogo očeta v družini.

Enej Kos, 2. Letnik

Srednja strojna šola, ŠC Novo mesto

Mentorica: Anita Vidic, prof.